

**UCHWAŁA NR XXVII/481/2016
RADY MIEJSKIEJ W PRUDNIKU**

z dnia 31 sierpnia 2016 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza Prudnika

Na podstawie art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 i 868) Rada Miejska w Prudniku uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uznaje się skargę zarejestrowaną w rejestrze skarg pod numerem Or-II.1510.3.2016 z dnia 12 czerwca 2016 r., na działalność Burmistrza Prudnika za bezzasadną.

2. Uzasadnienie bezzasadności skargi stanowi załącznik do uchwały.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej

Zbigniew Kosiński

Załącznik do Uchwały Nr XXVII/481/2016

Rady Miejskiej w Prudniku

z dnia 31 sierpnia 2016 r.

Uzasadnienie

Skarżący w skardze z dnia 12 czerwca 2016 stwierdza, że został potraktowany w sposób antyludzki w związku z tym, że Burmistrz Prudnika nie umorzył mu zaległego czynszu. Skarżący posiada zadłużenie w stosunku do Gminy Prudnik wynoszące 3049,78 zł (należność główna + należne odsetki) wynikające z niepłacenia czynszu od 2007 roku.

Nakaz zapłaty został przekazany do egzekucji komorniczej w 2015 roku. Komornik potrąca Skarżącemu zasądzoną wierzytelność miesięcznie w kwocie 199,48 zł.

Należy zauważyć, że w związku z zapewnieniem Skarżącemu niezbędnej pomocy w formie usług opiekuńczych poprzez umieszczenie w domu pomocy społecznej, częściowe koszty Jego utrzymania ponosi od 2012 roku Gmina Prudnik w wysokości 1950 zł miesięcznie.

Sprawy związane z kierowaniem osób do domu pomocy społecznej regulują przepisy ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.

Zgodnie z art. 54 ust. 1 tej ustawy: „Osobie wymagającej całodobowej opieki z powodu wieku, choroby lub niepełnosprawności, niemogącej samodzielnie funkcjonować w codziennym życiu, której nie można zapewnić niezbędnej pomocy w formie usług opiekuńczych, przysługuje prawo do umieszczenia w domu pomocy społecznej.”. Obowiązkiem do wnoszenia części opłaty za pobyt w domu pomocy społecznej jest również Skarżący, adekwatnie do posiadanych dochodów nie więcej jednak niż 70 % swojego dochodu.

Skarżący podnosi, że w związku z zaistniałą sytuacją nie posiada środków na lekarstwa, jednak zgodnie z art. 58 ust 3 ustawy o pomocy społecznej dom pomocy społecznej pokrywa opłaty ryczałtowe za lekarstwa i częściową odpłatność za nie do wysokości limitu ceny, przewidziane w przepisach o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Z informacji uzyskanych z DPS wynika, że nikt nie informował Skarżącego o tym, że będzie zmuszony go opuścić, co więcej niemożność poniesienia opłat nie jest powodem odmowy zapewnienia całodobowej opieki, gdyż w wielu takich przypadkach koszty te ponosi gmina.

Biorąc pod uwagę przedstawione fakty, sytuację Skarżącego oraz zagwarantowane świadczenia w związku z Jego pobylem w domu pomocy społecznej, stwierdza się bezzasadność złożonej skargi.